

Sygn. akt V KO 24/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **R. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 kwietnia 2019 r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1985r., w sprawie o sygn. akt III KR 327/84

na podstawie art. 545 § 3 kpk

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności**

UZASADNIENIE

W dniu 2 kwietnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w [...] nadesłał do Sądu Najwyższego pismo skazanego zatytułowane „wniosek”, w którym skazany domaga się wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1985r. w sprawie o sygn. akt III KR 327/84. W piśmie tym skazany wskazał, że nie popełnił przestępstwa, za które został prawomocnie skazany. W dalszej części tego pisma skazany podnosi okoliczności dotyczące zabójstwa „wspólnie i w porozumieniu z żoną denata” w sytuacji, gdy postępowanie zakończone wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1985 r. dotyczyło gwałtu i zabójstwa 7 letniej A. Ś..

Zarządzeniem z dnia 2 kwietnia 2019 r. wezwano skazanego o udzielenie informacji – w terminie 7 dni – jakie to nowe okoliczności mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem skierowania wniosku

na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku.

W piśmie z dnia 10 kwietnia 2019 r. R. S. ponownie wskazując na sprawę Sądu Najwyższego o sygn. akt III KR 327/84, argumentuje, że nie popełnił zabójstwa, za które został skazany. Podaje, że do zabójstwa doszło, podczas gdy on przebywał w kuchni a mieszkanie dzielił wspólnie z dwiema innymi osobami.

Podał nadto, że został zmuszony przez funkcjonariuszy milicji do przyznania się do winy a następnie w procesie sądowym dokonano błędnych ustaleń faktycznych i skazano go mimo braku dowodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku, nie bada więc jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, Nr 1, poz. 5). Taka właśnie sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie. W złożonym wniosku R. S. podjął bowiem próbę zakwestionowania ustaleń faktycznych, których opis nie przystaje do czynów,

za które został on skazany w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1985 r., o sygn. akt III KR 327/84.

W przedmiotowym wniosku skazany nie wykazał także, aby po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody, które wskazywałyby na zaistnienie okoliczności nieznanych przedtem tak sądowi, jak i stronie oraz wskazywałyby na przesłanki z art. 540 § 1 pkt 2 lit.a i b k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.